

Reisebrev fra Kina.

Brev fra Missionær N. N. Larsen.

(Det er os en stor Glæde idag allerede, at kunne byde Pacific Herolds Læsere Brev fra Pastor Larsen. Det er første Del. Vi har allerede mere paa Saand. Disse Reisebreve vil læses med Interesse af alle.)

Til Herolds Læsere!

Da min Dustru og jeg forlod Tacoma for at rejse til Kina var der mange af eder som bad, at vi ikke maatte glemme at lade høre fra os gennem „Herold“'s Spalter. Vi lofte nok ogsaa at skrive, men inden dette Brev kommer frem er det saa længe siden, at I maaske fristes til at mene, at vi har glemt. Men det har vi ikke. Tingen er bare den, at vi med de Planer vi havde lagt sandt vor Tid saa optat, at der ikke blev No til at skrive mere end endel Privatbreve. Idag er første Gang siden vi reiste fra Tacoma, at jeg har haft en virkelig god Anledning til at skrive. Og som det nu ser ud, kan det godt hændes jeg faar saa megen Tid, at der næsten ikke blir Ende paa mine Skrivelser. Jeg sidder nemlig lige udenfor Ranking ombord i en af de store Dampbaade paa Havgæisfloden og venter paa at komme afsted til Hankow, hvor jeg Søndag haaber at være tilstede ved Indvielsen af det nye lutheriske Høllsesseminar for Kina. Gaaarafes reiste jeg de fire, fem. Mil ned til Hotellet ved Elven for at overnatte der, da Baaden skulde komme meget tidlig om Morgen. Men Mollen blev næsten ellere i Formiddag før den kom, og nu heder det, at den ikke kommer afsted før fem i Eftermiddag. Der er nemlig saa meget Fragt gods som skal løses her. Baaden er nu tolv Timer forsinket. Indvielsen ikke noget af det forjænte, kommer nok ikke Beer Strømme og jeg til Indvielsen, da vi i bedste Fald ikke ventet at være i Hankow før Lørdag engang. Men

jaa jaar jeg faa meget bedre Tid til at skrive. Saa medens de kinesiske Studier bærer sine Børder og yngere og hujer for at holde Stridt med hverandre idet de bærer, jaar jeg prøve at skrive i Takt med den Musik de skaffer.

Men før jeg gaar videre, maa jeg saa Lov at sende en hjertelig Hilsen og Tak til alle de mange som før og ved vor Afreise viste os Bøvelje og Hjærlighed. Vi fik ikke takke som vi vilde. Mange som vi havde haabet at komme indom til, naadde vi ikke. Det var ikke fordi vi ikke vilde. Tak, kjære Venner, for alt godt! Gud lønne eder!

Vi forlod altsaa Tacoma den 23. Juli. Vor første Stans var i Everett, hvor vi indtil næste Morgen var Gjæster i Mr. W. Fuhr og Dustrus hyggelige Hjem. Derfra har det næste Dag videre over Great Northern Banen indtil vi Lørdag den 26de naadde Minot, North Dakota, hvor jeg i otte Aar var Prest. Det var glædeligt at se, at der trods to mindre gode Aar var synlige Vidnesbyrd om materiel Fremgang der. Nye Hjem, nye offentlige Bygninger, nye Forretninger var der adskillige af. Men mest glædeligt var det at spore nye Medlemmer var lagt til Menigheden, og baade gamle og unge arbejdet med Alvor sammen med sine nye Prestesfolk for Kristi Riges Fremme. Glædeligt var det ogsaa atter at faa prædike i den Kirke som altid for mig vil komme til at staa som en af de vakreste Kirker i den nordste Synode, og maaske altid den kjæreste. For en Forsamling som fulgte Kirken, fik jeg Anledning til at tolke Missionens, jærlig da vor Missionens Sag. Da denne ikke store Menighed som paa saa mange Maader har lagt stor Offervillighed for Dagen, viste ogsaa, at den havde Hjertelag for denne Sag, idet den lagde et Offer paa \$150 paa Alteret.

Vi kunde ikke blive længe i Minot. Efter tre Dage drog vi videre. Vort næste Ophold var i Rayville, North Dakota, hos Mrs. Larsens Forældre. Ogsaa der fik jeg Anledning til at

tolke vor Missionens Sag for en Forsamling som fulgte Kirken. Og ogsaa der bragte Menigheden et betydeligt Offer.

I Winneapolis og St. Paul blev vort Ophold altsaa kort. Det var bare saavidt at vi fik hilsne paa og sige Farvel til vore Nærmeste. Det gjaldt om at faa være saa længe som mulig i mine Forældres Hjem i Decorah, Iowa.

Men selv i Decorah kunde vi ikke være fuldt en Uge. Den Søndag vi var i Decorah prædike jeg ikke. Der var Ordination der den Dag, idet en af Menighedens Sønner, Kandidat A. Korsrud, indviedes til Prædikeembedet. Denne Søndag, den 10de August, var ogsaa min Faders 80de Fødselsdag, og det er vel ikke udbøvedig at sige, at det var en Glæde at faa være blandt dem, som den Dag personlig kunde faa frembære sine Gratulationer.

Blandt Venner, som indsendt sig for at gratulere Fader paa hans Fødselsdag vil jeg specielt nævne Redaktør Beer Strømme. Strømme er jo en Mand, som det altid er interessant at træffe, men den gang var det af specielt Interesse for os og det af flere Grunde. For det første havde han gjort Rejsen med Jernbanen over Sibirien, altsaa den Rute, som vi havde valgt for at rejse til Kina. Og for det andet, saa holdt han paa at gøre sig færdig til en ny Reise til det fjerne Osten. Det viste sig, at han ventet at naa Shanghai nogle Dage før os, og han lovet os at staa paa Bryggen og vise os velkommen ved vor Ankomst. Dette Løfte har han indfriet, og nu er vi sammen paa Beien op til Houson.

Til Chicago kom vi Onsdag Morgen den 13de August. Der var vi Pastor Nils M. Alvisaker og Dr. Birgelunds Gjæster. Men gjerne som vi vilde bli længere, søgte vi dog, at vi trods al Gjestfrihed maatte rejse videre ved Midnatstid samme Dag. Dog fik jeg ogsaa i Chicago Anledning til at tale Missionens Sag. Presterne der havde i Høllsesseklub ordnet et Møde i Johanneskirken, hvor Pastor Ansan er Prest. Paa

en hed Midtjournertasten, og det midt i Ugen, havde man vel ikke Ret til at vente nogen stor Forsamling. Og dog var der ikke en uanfælig Høll tilstede. Taler blev ogsaa holdt af Pastor Birkehund, der jærlig talte om vor Mission, og af Pastor Alvisaker, der tolket Forsamlingens og sine egne gode Pusler for vor Mission og for de uddragende Missionærer. Ogsaa her optoges Offer til Missionen.

Det kunde være fristende at fortælle om den mindre behagelige Tur fra Detroit til Buffalo og om den delilige Tur nedover Hudsonfloden fra Albany til New York. Vi opdaged nemlig, at vi uden ekstra Betaling kunde benytte vore Jernbanebilletter paa Hudsonfloden. Men for ikke at komme all for langt ud paa Vidderne jaar jeg nære mig med at sige, at vi ikke for meget vilde have undværet denne Baadtur, især den sidste Galdel fra Poughkeepsie til New York.

I New York fik vi bo hos min Broder Lauritz, der kun lidt over en Maaned før var kommet did som Prest for Zions Menighed i Brooklyn. Her fik vi ogsaa være sammen med den ældste og den yngste af mine andre Søskende. Vore Prester i Greater New York fik vi være sammen med alle undtagen Eymissionær Gundersen, ved en Missionsfest i Zionskirken Søndag Eftermiddag og Aften den 17de August. Om Formiddagen havde hver Menighed Gudstjeneste i sin egen Kirke. Om Eftermiddagen og Aftenen var der Høllsessefest. Det var en af de mest trykkelige varme Dage jeg mindes jeg har oplevet, og dog var der samlet en Store Menighed — ca. 500 a 600 — som fulgte Kirken til Trængsel. Om Aftenen prædike den uddragende Missionær og et Offer paa \$135.00 optoges til Missionen. Derpaa bevægede Kvinderne hele den store Forsamling. Efter nogle Timer tilbragt i selskabelig Omgang lytted man om Aftenen til en Kælle Taler af Presterne Risty (paa Engelsk), Amdalrud, Skov, Gram og Everson. Den sidste, New York Presteskabs Senior, talte til Afslut. Det vilde føre for langt at

gaa ind paa de enkelte Taler og deres Indhold. Men det skal siges, at vi som uddragende Missionærer ikke kunde andet end føle, at denne vor sidste Søndag i Hjemlandet var en trostøtende Dag og en Dag, som vi aldrig vil glemme.

De Dage vi var i New York benyttet vi ogsaa til at faa se noget af denne Verdensby. Vi fik se lidt af Præsten og Rigdommen og tillige lidt af Gætteligheden og Glædeligheden. Begge Dele skaffer en meget at tænke paa. Han som er alle gode Gævers Giver, har vistelig ikke ment, at der skulde være en saadan Ophoben af Rigdomme paa nogle enkelte Hænder og saadan Armød for de mangfoldige Tusinder. Hvorledes kan der raades Bod paa en saadan Tilstand? Vistelig ikke ved de af Had og Misundelse baarne Bevægelser, der i vor Tid rejser sin Appel til „de undertrykte Klasser.“ Kom Lederne for disse Bevægelser til Raaden, behøver en ikke at være Profet for at forudsige, at Rædedommen blev værre end den Sygdom den skulde helbrede. Nei, virkelig Rædedommen bliver det ikke før Jesu Kristi Evangelium faar gribe haande fattig og Rig, og den Skærlighed som ikke søger sit eget, faar raade i Hjærterne. Vil den Tid nogensinde komme?

Udenat indlade os paa at besvare det Spørgsmaal, vil jeg kun sige: Lad os, som kalder os med Jesu Kristi Navn, se til, at hans Raad faar raade i vor egne Hjærter, og at ikke Skylden bliver vor, om Samfundets Saar forbliver usagte.

Fra New York seilte vi ved Middagsid den 21de August ombord i White Star Linies Skib „Geltic.“ Foruden mine Søskende og min Broders Familie var ogsaa Emigrantmissionær Petersen og Pastor S. Turmo saa venlig at indfinde sig paa Bruggen for at sige Farvel. Jeg vil ikke forsøge at beskrive den Fælelse, som greb vore Hjærter, da det store Skib begyndte at glide ud fra Bruggen og den Bevægelighed greb os, som aldrig før, at i bedste Fald vilde det blive Kar før vi atter kunde haabe at se vore Venner og nærmeste Slægtninge, og maaske vilde det ikke blive i dette Liv. Det er ikke bare let at skilles paa den Maade. Men der var dog noget, som gav Mod til Rejsen og gjorde den lettere at skilles. Min Broder visitede til Afsked. „In hoc signo vinces!“ Ved dette Mærke (Korset), skal du seire — og naar man gaar i den Kraft, som Kristi Kors giver, kan man være vis paa, at hvor skræbelig man end selv er, saa skal dog Gangen blive en Seiersgang.

(W e r e).

Professorens Hus.

(Fortf. fra forr. Nr.)

„Ja, jeg ved nok, du og dine Gutter skulde gjøre Sagen klar. Nei, nei, ser jeg paa den opvoksende Slægt, mistviler jeg dobbelt om Fremtiden. Selvfølge og nærvise, opslagsige er dine Gutter! Saa foretrækker dog Fortidens Børnetugt; hellere for streng end for slap.“

„Bliv ikke vred, Fader, men dine Anskuelser og dine Handlinger stemmer ikke ganske. Din egen Børnetugt er vist ikke meget streng. Det er ligesom naar du skildrer det forderkelige ved Liggeri, og det svage og urigtige i at begunstige det ved at give, og saa dog —“

„Det er en samf Raade,“ brummede Professorens, „at gribe til Personligheder, naar man mangler Argumenter; bliv mig fra Livet med det!“

„Nu gaar jeg, Fader, nu gaar jeg. — Du la fornyet, snuppet et Væs og gik opad Trappen til sit Kvistværelse.“

„Sid hans lyse Haad ikke maa bekvæmme,“ sagde Tante Marie.

Professoren stod nu taus i Døren med Blinde straalende af den inderligste Faderstolthed.

„Naadet er en mægtig Drivkraft, det negter jeg ikke,“ sagde han, „og jeg indrømmer ogsaa villig, at det gode Exempel er en virkelig Magt. — Skud har altid været en skikkelig Gut en underlig, uegenmættig en, fra han ikke var større end saa. Skulde han dele noget med andre, gjorde han det saa ligeligt som muligt, naar der var nogen tilstede, men var der ingen Vidner, tog han selv langt mindre, en der tilkom ham. Var det ikke finurligt? Jeg iagttog det flere Gange, dog uden at tale derom. Han har heller aldrig — hvad Børn ellers er saa tilbøjelige til, — skidt Skylden paa andre, snarere taget andres paa sig. Nu, som Boksen viser han tillige en forbausende Udholdenhed i at bære over med sine Medlemmester og udlægge deres Handlinger til det Gode. Jeg kan rolig sige det — han har ikke det Sind efter mig, det maa være efter Moderen.“

Han spadserede nu igjen med ilfærdige Trin op og ned ad Gulvet. Minen var tankesfuld, Panden overtrukket.

„Skal det nogensinde gaa opad,“ sagde han pludselig, „da maa vi først og fremst lægge os efter Værlighed. Ikke blot ydre Retfærdighed, men Sandhed og Naturlighed — vi maa lægge os efter Alvor og en samlet Stræben. Uffelig den, der kan tro paa Fremtiden! Naa, hvad nytter det at grævne sig. — Hvor er

Emma? Ah, hun er falden i Søvn hos den Lille — jeg vidste slet ikke. De var herinde, Godaften!“

„Ved De, hvad vi kalde Dem?“ hvæsset Tante Marie, „thi at vi kalde Dem noget, har De naturligvis Mærket. Min Svoger begyndte jo paa det nu, og jeg har mange Gange gjort det samme. Skal jeg fortælle det? Annd sagde engang, at De saa ud til at have saadan en god Billie, og saa kaldte min Svoger Dem, for Væier, den lille gode Billie, og vi andre tog det op efter ham. — O, Barn, De græder. Der faldt en saadan brændende varm Taare paa min Haand. De maa ikke være forsknytt, nei slet ikke. — Ved De hvad jeg tænker, naar jeg selv er bedrøvet og ser andre bedrøvede? At dersom vi blot huskede ret paa Guds Godhed og Naade, vilde vi altid være glade. I de Næblikke, hvor vi ligesom føle hans Skærlighed og er gjenemtrængte af Troen paa den Korsfæstede, blive de tunge Sorger jo ganske lette, næsten forsvindende, og alle vore Døiser og Klager gaa op i Tak. — Engang, det er mange Aar siden — var jeg meget urolig og bekymret; der laa Værke og truende Skyer rundt omkring, syntes jeg, og alle vegne traf der flere op; men da saa jeg tilbage paa mit Liv, hvor underligt Gud havde ledet og hjulpet mig alle mine Dage, og det stod pludselig for mig som fort Mafnemmelighed, at tvile paa hans Barmhjertighed. Siden har jeg altid været saa tryk og sikker, og alle de sorte Skyer er ogsaa drevne bort, en efter en. — Lad mig se, De tørrer Taarerne væk, jaadan. Forherre skal nok styrke den gode Billie og altid bevare Dem ren.“

Senere, da jeg var ene i min Stue, tænkte jeg ret over hendes Ord. „Den lille, gode Billie,“ hvor det var et kjovaligt Navn. Og jeg tænkte paa de trofaste Bemærkninger, Forherre havde sendt i min Forladthed, og fattede Mod til at tro — ikke spekulere, men tro — at hans Skærlighed ogsaa naaede mig. For første Gang i mit Liv var min Aftensøn ikke et kummerfuldt Suk om Taalmodighed, men en levende, inderlig Takkelsse, og det var, som om der strømmede Kraft og Glæde ind i min Sjæl.

Vinteren stred nu raskt fram; Julen var forløben, og Dagene langedes lynligt. Af og til besøgte Edvard og Helene os, og jeg som ogsaa undertiden til dem. Vi gjorde os gjensidig Umage for at omgaaes paa den gamle naturlige Maade, men Forholdet blev dog tungent alligevel. Hos Professorens var jeg en daglig Gæst. Kandidaten havde pludselig faaet et sandt Sværmeri for Kambus, og spillede det med et Lune og en Jover, der opløvede og morede Fru Karse i

høi Grad. De Aftener han holdt hende med Selskab, havde jeg da min Frihed.

„Det er altfor galt,“ sagde jeg engang, „De har havt travelt hele Dagen og jeg kan nemlig tillade, at De saaledes ødelægger Aftenen for Dem selv.“

„Derimod Frøken Ida anede, hvad for en Tilfredsstillelse det er for mig, — han saa svært skalkagtig ud — „vilde De ingen Indvendinger gjøre.“

Jungeborg og jeg besøgte ofte Tante Marie. Engang imellem gif jeg ogsaa derhen alene. Altid var det lige hyggeligt i hendes smaa Stuer; altid udtrykte hendes Ansigt det hjerteligste Velkommen; altid gif man trøstet og oplivet fra hende. Den stive, værdige Huldmarvig saa jeg sjelden, hvorimod hans lille urolige, godmodige Skone — der saa ud, som hun forgjæves grundede paa at indfinde noget, hun havde glemt — gjerne indfandt sig med Strave og Skappe en Smule paa Snur, et Barn paa Armen og to, tre i Skjærterne. Naar hun saa, at der var Fremmede vinkede hun ad Tante Marie, og saa blev der hvæsset og raadslaaet. Mange, mange Gange saa jeg den godmodige Dame, efter en saadan Scene, liste sig hen til sit Skrivebord og smugle Pengesummen ud, meget kange for, at jeg skulde mærke det.

Den unge Islænder havde nu faaet sin Doktorgrad med stor Ære og Berømmelse, og Jungeborg havde travelt med Udstyret. Jeg fik Lov til at navne og nummerere alt. Rikke søde og striffede usfortrøden for sin Indling. Hun saa saa alvorlig ud, den gamle Staffel, jeg er vis paa, at der faldt mangen en bitter Taare paa Arbejdet.

En Aften sad Professorens, Kandidaten, Jungeborg og jeg foran den venlige Kuffelovnsild, der lysede klart gennem Sprinklerne i Døren.

„Det er en ordentlig Snætykning udenfor,“ sagde Professorens, idet han lænede sig tilbage i Puderne med Piben i Munden. „Hør, hvor det pidsker mod Ruderne! — Idette Næblik føler jeg det egenfærlige Velvære, der undertiden lister sig over en, naar man en Uveirsaften sidder i godt Selskab ved sin hyggelige Arne. — Men I er saa stille, Børn, finder jeg.“

„Vi tør ikke forstyrre Skud,“ lo Jungeborg, „han er gaaet tilbunds i sine egne Tanker. Se blot paa ham, Fader!“

Han saa usædvanlig meget optagen ud, som han sad der og stirrede ind i Ilden. Nu oplæredes Ansigtet, nu rynkede han Panden, nu led han sig grundende i Bæben.

„Skud!“ vedblev han høiere, „hvor

gjælder Rejsen hen? Poeti, eller Grammatik?"

"Gvad er det for Snak, Jageborg?" han for taalmedig op. "du tror altid at jeg er travarende, naar jeg ikke uafstridt lader Munden løbe."

"Godt Ord igjen, Børn. — Det er og bliver dog en stng Kvant, Knud, vogt dig, at den ikke tager Overhaand."

"Tys! er det ikke en Bogn? skulde Tante Marie?" —

"Na, Snak, jeg hører ikke det mindste."

"Den holdt virkelig, Fader; nu gaar Tøren! — Ganne taler med nogen; o, maaffe!" hun sprang op og i det glædeste Haand.

Det var dog ikke Jørandereus hvide Skikkelse og aabne Ansigt, der viste sig i Tøren, men en liden vindtør Mand med sort tilspidset Skjæg, undvigende Bine og indesluttet Mune. Han saa underlig ubegyldig ud i Skjæret fra Skuffelovnsilden.

"Godaften, Godaften," sagde han langsomt. Han kunde ligesaa godt have sagt: daarligt Nyt, daarligt Nyt, saa tydelig fælle vi alle, at det var det han brugte.

"Professoren har siffer ganske glemt mig?"

"Vist ikke nei, De er Benjamin Preen. — Gvad bevæger Dem til at komme her i Aften?"

"Alle egen Fordel! — det er for andres Skuld. Anledningen er ingenlunde glædelig, den er sørgelig. — Man har være forberedt paa alt, men bedværte somoftejt —"

"Gvad er der sset? tal dog ud, Menneske!" Professoren slaaede.

Den Fremmede tog et Skridt tilbage og sagde derpaa med sin tynde, uluffesspaende Stemme:

"Deres Dr. Broder har i den sidste Tid havt Held med sig og efterhaanden arrangeret sig saa temmelig med sine gamle Kreditorer herover. Det var hans Plan paany at etablere en storartet Forretning her i Hjøbenhaavn, og han forlod derfor Amerika dette Efteraar med Kone og Børn. Der brød imidlertid Ulykke ud paa Skibet, og han blev — De har tænget mig til at tale uden Omfavn — et af de første Ofre. Hans Efterladte er nu hos mig. Enken, der blev viet i mit Hus og sender mig som Mandens laade Ben, tyede i sin Rød til mig. Men jeg, der selv er Familienfader, og som jaadan har Knuder og Myster, kan umulig beholde hende længe eller postage mig at ordne de indviklede Affærer. Hun aner ikke, at jeg er gaaet herhen; det er mig bekendt, at Forholdet mellem Professoren og den Sedengangne just ikke var det bedste, dog Tøden har jævne og havde alle Misforstaaelser,

Der er en samf Veilighed til at samle gloende Kul paa hans Quistus Hoved."

"Det har jeg dog ikke tilude, nei slet ikke!" Professorens Stemme lød som et Tordenbrag, vi for alle op. Dr. Preen greb efter Tørtaasen.

"Jeg har gjort min Pligt," sagde han, idet han ilfont retirerede.

"Gloende Kul!" Professoren stak Aldfusslen i Skuffelovnen og traf den frem svingende fuld af Gløder; du skulde selv smage hvad det er, du søgleriske Skarf. Du har ført min Broder ind i saa meget, og altid bisset Fordel af hans Forlegenhed."

"Gloende Kul!" vedblev han i en ganske anden Tone, idet han gik op og ned ad Gulvet, saa det skulde være Væmmen for den trefaste Kvinde's Hengivenhed. — Velsignelser, de bedste, rigeste Velsignelser vilde jeg jamie paa hendes Hoved, om jeg formaade. Gud trøste og styrke hende.

"Hendes Plads er nu her. Ikke sandt, Knud? Ikke sandt, min Jageborg? Byrden vil falde paa Eder, ikke paa mig, jeg ved det, jeg kender Eder jo; min Broders Væn skulde ikke spise mloundt Ved, vel? — Saa gaar da, i Guds Navn. — Jageborg maa nu, du vil kunne forstaa hende bedst, og altsaa være mest istand til at trøste. Na, skund Eder nu, alt hvad I formaar, tog den første den bedste Bogn, og bring dem uopholdelig herhen."

"Du vil nok blive, fjerreste Jda," hvilede Jageborg; hun var ganske bleg, men saa dog saa fattet og velsignet ud. "Fader vil bestemt behøve din Hjælp. — Der er Røglerne." Hun hængte sit lille Røglesknappe paa min Lillefinger.

O, hvor jeg var betagen og rystet; stoffet arme Cecilie.

Professoren gik hen til Vinduet og stirrede efter de Vortdragende, indtil Skinnet af deres Vagte tabte sig i Mørket; derpaa maatte han Gulvet et Par Gange i heftig Sindsbevægelse, lærvede sig saa op til Vinduet igjen og brast i en fort lidenslabeledig Sullen; min Kærkærelse havde han ganske glemt.

"Saa, det var Enden! — Jrellens Herre, var han og os alle naadig."

Han stod et Par Minuter ganske stille med forslaaede Arme; derpaa steg han hurtigt en Svoolstikke af, vendte et Lys, aabnede Sekretærskappen og fremtog et Par Dokumenter, som han overlor med Ligt og saa faldede i Alden.

Jeg stirrede lidt med Røglerne, for at vasse hans Opmærksomhed; det var imidlertid affor optagen, til anse det. Papiret var nu ganske tilintetgjort; kun en liden jort Hinde laa paa de klare Gløder. Profesjo-

ren spredte den med Aldtangen, rettede sig i Beiret, strøg sig med Haanden gjentagne Gange over Panden, og for saa ud af Døren. Lyset blev naturligvis slukket af den stærke Vindtræk. — den fjære gamle Mand kom fjelden eller aldrig gjennem en Dør med Lys, uden dette Uheld — og han maatte tilbage.

"Hvor er nu Svoolstikkerne?" — brummede han.

"Professoren satte dem paa Skuffebordet."

"Hvem der — hvem taler — har De betruet mig?"

"Jageborg bad mig blive; hun mente jeg kunde være til Nytte og jeg vedede ikke at forstyrre Professoren."

"Eiendige Svoolstikker!" han strøg i stedse stigende Harme, den ene efter den anden forgjæves af.

"Tør jeg?" det gik mig dog ikke, du is anfbummede ve

stort bedre i Begyndelsen. Min Haand gitrede stærkt af Sindsbevægelse og Bevilltheden om hans Utaalmodighed; det kom hele Tiden Lue, men den gik ud igjen.

"Na, na, jeg er da heller ikke jaadan en rigtig Pusemand, Tal Børn, Tal!"

Hans Blik hvilede velvilligt paa mig, medens jeg kendte Lyset. Formentlig har han læst den Beundring, jeg sølte for ham, i mit Ansigt; thi han uddesed pludselig:

"C. De lille Tøffe, gik mig dog ikke til en Helt. — Na, saa det vil hjælpe," vedblev han alvorligere. "De er jo i Familie med hende, ikke sandt?"

"Jo, hun var saa inderlig god imod mig, da jeg var liden."

"Bl De lyse mig?" bad han, "jeg har et meget godt Villode af Valdemar, som vi vil hænge her inde i Dagligstuen og stille to Lys under, at det straks kan lyde hende Velkommen, naar hun aabner Tøren. — Saa dan! — Det er ret, at De visser Strøvet af, Stoffet Gut, Gausse jaaledes saa han ud! Ja han var samf, og havde et godt Hjerte, trods alt. Han ligner min Knud, ikke sandt?"

"Na, det er kun lidet!"

"Min Broder var langt vakretere, naturligvis." Professorens Blik saa mig helt iagennem; han mærkede vist, at det var paa hans Søns Vegne jeg ikke holdt af denne Vighed; o, hvor jeg rødmede dumt.

"Jageborg maa naturligvis afstaa sit Værelse og lille Emma sin Seng. Kun hvor mange Børn der er; to kunde jeg til Rød saa Plads til paa Sofaen. Bl De nu sørge for Vaguer, Handflæder og alt jaadant noget. Vinelshabet staar i Kuffes Skue."

(Rere).

Børn Kirkefolet.

Juleledningsforedrag ved Prestefonferencen i Madison, Winn., 12—14 August. (S. Strand).

Vad mig først saa indtale min Tak til denne Konferenc, fordi den har givet mig Anledning til at lægge ind et godt Ord for vore lutheriske Skoler og deri forsøge at paavise deres Betydning for Kirke og Folk. Det er ikke at vente, at Kirkens Modstandere skal have meget tilovers for de Slags Skoler; men selv indenfor vore lutheriske Samfund har de i en ikke ringe Grad været et Tvivlsens Væble.

En Del af vore Kirkefolk er bestemt imod, at Kirken tager op den Slags Arbejde, mens andre igjen stiller sig uforbeholdent paa Kirkefoletnes Side, og broder, at de er af væsentlig Betydning for Samfund og Menighedder.

Saa har vi en tredje Hæf, der liler bedst at staa som seflesse Tilfædere. De bror sig just ikke om at rive ned og ødelægge de Skoler en nu engang har faaet opført; men de gjør sig heller ingen Umage med at holde dem ved lige.

Og noget saa nær har Stillingen været, faalænge der har været en norsk lutherisk Kirke i vort Land.

Da vort Folk kom hertil, foresandt de et ordnet Skolevæsen lige ned fra Børnefolet og helt op til Universitetet. De var fra Njemlandet vant med, at Staten tog sig af Undervisningen, og det var derfor saa rimelig at de med Glæde benyttet sig af Statens Skole haade hvad Børnefolet og de høiere Skoler angik.

Kristendomsundfskab og Modersmaalet lærte de saa i Njemmet, i Religionsfolet og under Konfirmationsundervisningen.

Først da Spørgsmaalet kom om, hvor man skulde saa Prester og Skolelærere fra, begyndte man at tænke paa Nødvendigheden af at bygge egne Skoler.

Endog Elling Ellingen, der som ventelig kunde være, ikke var nogen jærlig Beundrer af den høiere Skoledannelse, arbejdede for at saa en Skole igang, jærlig med det Formaal, at kunne uddanne gudfrugtlige Mand til Værere og Sjælesørgere.

Saaledes var det allerede før Red Wing Seminars Oprettelse i 1879 fire Gange gjort Førlig paa at saa sat igang en Skole inden Samfundet; første Gang i Vidon, Ill., 1855, saa i Deerfield, Wis., 1865, i Red Wing, Winn., 1868 og i Chicago, Ill., 1870.

(Fortf. paa Side 8.)

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor D. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald må heretter sendes til Pastor D. J. Ordal.

Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
For Aaret til Canada 1.00
For Aaret til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald må sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derjom Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssig og derjom ikke Løsen paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter må vente to Uger paa—

Adressforandring.

Skittering paa den "røde Kap" og Pengering om at stanse Bladet.

Ligesledes tager det to Uger førend en ny Abonnent kan faa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforståelse og Broderi bedes Abonnenterne venligst om at indsende sin Kontingent i Forskud.

Madame Kerrs Koncert til Indtægt for Barneheimmet i Parkland trak fuldt Hus. Det var en i alle Henseender udmerket musikalsk Nydelser. Madame Kerr fortjener stor Tak for det ædle Arbejde, der har faaet stor Frugt. Den Sum, som tjentes skal berettes om senere.

Vi følgende opgive sin Adresse, saa vi kan skittere for Pengene.

1. S. Gladmark.
2. S. S. Rensvold.

Glem ikke at opgive baade den gamle og nye Adresse, naar Forandring ønskes.

Send alle Penge til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Takfigelsedagen.

Torsdag er det den aarlige Takfigelsedag. De Forenede Staters President har opfordret alle Landets Indbyggere til paa den Dag at lægge sin vanlige Veskæftigelse tilside og i sine Hjem og Kirkehus frembære Tak til den almægtige Gud.

Vi, Kristne, skulde takke Gud for, at vi har Anledning til at forsamles i vore Gudshuse for det at love og takke Gud. Vi er de eneste Borgere som imorgen er istand til at gøre, hvad Landets President opfordrer os til. Derjom nu de Kristne følger sin Pligt og enten glemmer eller ikke vil takke Gud for de mange og store Velgjerninger, vi har nydt i det Aar, som er forbigaaet, da gjør vi en stor Synd mod Gud, og vi gjør vort Land stor Skade.

Min Sjæl lov Herren og glem ikke alle hans Velgjerninger.

Til Efterligning.

Fra Salvor A. Shoy, Fosston, Minn., en 82 aarig Olding, modtog eg netop et Brev med indlagt \$40.00 som han beder mig anvende til Missionen efter bedste Skøn. Jeg har sendt \$10.00 til vort Distrikts Indremission og \$30.00 til Synodens Missioner at fordeles mellem de forskellige Missioner. Dr. Shoy siger, at han gjerne vil give sin Hære Gud et Takoffer.

Dette er efterlignelsesværdigt. Naar vi betænker Guds store Velgjerninger mod os baade i legemlig og aandelig Henseende, saa burde nogen hver opfordres til at takke Gud paa lignende Maade. Nu ved den aarlige Takfest burde man især søle sig opfordret dertil.

Jesús er givne al Jordens Ender til Eiendom; han har kjøbt alle Menesker med sin Lidelse og Død. Men de hører ikke alle til hans Hjerd. Der er Millioner af Menesker, som ikke hører til hans Hof, dem bør det at føres ind. For at det kan ske, har Jesús besalet sin Kirke at prædike Rigets Evangelium i den ganske Verden. Denne Pligt er vort Samfund sig bevisst. Men det vel mangler meget paa, at det gjør hvad det burde. Dog, Gud være lovet, ikke saa saa har osret sig selv til Herrens Tjeneste for at bryde Livens Brød blandt vore egne adspredte Landsmænd paa Land og Sjø og blandt Hedningerne i flere Verdensdele. Dog ikke alle kan drage ud som Missionærer, men alle kan være med at hde til Missionens fremme af det Guds, som Gud har velsignet dem med. O, Gud være lovet, mange gjør det; men der er mange, som intet gjør, og mange yder saa atfor lidet.

Naar det i Kirkerne optas Offer til en eller anden Mission, saa er der mange velstaaende Folk, som kan komme stikkende med 25 Cents, 50 Cents, eller i det høieste \$1.00; maaske, derjom man var sikker paa, at ingen vilde se det, vilde man la det gaa med 5 eller 10 Cents. Der findes ogsaa saadanne, som, derjom de gir en Papir Dollar, holder den høit op, saa alle kan se den; der kunde muligens være saadanne tilstedede, som var ensfoldige nok til at tro, at han ofrede 5, 10 eller 20 Dollars. Disse sidste Summer vilde være mere passende, naar der ofres til Missionen. Saadanne Sedler har ogsaa begyndt at vise sig paa Alteret i enkelte Kirker i det sidste. I den Kirke, hvor det nylig ofredes over \$1,000 til Missionen, maa der ha været flere saadanne Sedler.

Naar vi betænker, at Gud har givet os aandelige Gaver, som er mere værd end al Verdens Gode og Guld, da burde det være os magtpaaliggende at gjøre vort til, at saa mange som muligt kunde bli delagtige i disse aandelige Gaver; thi vi ved, Gud vil det, og vi her: "Ske din Vilje." Og naar vi betænker, at det jordiske Gode vi er i Besiddelse af hører Gud til, og at vi er Husholdere over Guds Gaver og skal engang gjøre Regnskab dertil, saa burde det være os magtpaaliggende at vise os som tro Husholdere og bruge det Gode, som hører Gud til, paa den Maade, som vil det skal bruges. Lad derfor mange følge Dr. Shoy's Eksempel og ofre Gud et Takoffer.

Gud give Dr. Shoy en lid Livsaften, som opholde ham i en sand Tro indtil Enden og tage ham til sig blandt de Frelstes Skare, naar hans Tid kommer.

—L.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste Takfigelsedag Formiddag kl. 11 paa Korst i Vor Frelseres Kirke, So. 3 og 17. St.

Gudstjeneste i Vor Frelseres Kirke Søndag Formiddag kl. 11 og om Aftenen kl. 8 paa Korst.

Vor Frelseres Menigheds kvindeforening møder hos Mrs. T. Dickson, 3412 No. 7th Fredag kl. 2 Eftermiddag. Merk, at man møder denne Gang paa Fredag.

Concordia møder Fredag Aften kl. 8 i Vor Frelseres Kirkes Forsamlingslokale.

Pastor B. G. Bergensens Foredrag om Norge, Fredag Aften i Vor Frelseres Kirke, havde trukket fuldt Hus. Foredraget paabørtes med den største Interesse. Tilbederne som fremvistes var gode. Der var kun en Mening om Foredraget, det var udmerket.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste Søndags Formiddag kl. 11 i Kirken paa Warner og 62. Søndagskole, engelsk og norsk, kl. 10 Form.

Kvindeforens Marschfest løb heldigt af. Kassen blev forøget med omtrent \$170 og endda er det flere værdifulde Ting, som ikke er solgt. Vor Fortjenesten god, saa kostede det ogsaa ihærdigt men ogsaa af Kvindernes godt planlagt Arbejde. Og alle var med, selv de, som havde Spædbørn tog Del og arbejdede af alle Kræfter. Hjertelig Tak til alle, som tog Del, og som viste os Velvilje i denne Sag!

Vest Tacoma.

For Emannels Menighed bliver det Gudstjeneste Søndags Eftm. kl. 3 i Prestefolkens Hjem, 4314 No. 19 St. nær Stevens St. Alle venligst indbudne. Søndagskolebørnene møder til Indvælselse af Juleprogrammet hver Lørdag kl. 2 i Prestegaarden.

Torsdags Aften havde vi Besøg af Miss Jorgine Engshvedt, som nu i 8 Aar har været Lærerinde ved vor Mission i Teller, Alaska. Det var en fort men overmoade hyggelig Visit.

Lørdagskveld kom Mrs. J. A. Johansen og Mrs. Bolan paa en fort Visit til Mrs. Sagoes. En lille Pasfar kom jo snart istand — men blev pludselig afbrudt ved at Dørklossen ringede. Da Døren aabnedes og Lys bragtes tilbage, stod udenfor nok et Par Gæster. — Ja et Par — det var jo en overraskelse! Det var Emannels Menighed og Kvindeforening med Benner og Raboet, som paa denne Maade vilde bøde Prestefolkene Velkommen blandt sig. Mrs. H. B. Vaser, Kvindeforeningens President, var Dødsfører og frembar Forsamlingens Hilsen med Pusse om Hæd og Velsignelse i Arbejdet. Der ved overleberede hun Presten en Gave i klingende Munt fra Forsamlingen. Presten talte for Gaven og for Besøget og opmuntrede alle til at tage virksom Del i det Arbejde, som her er begyndt.

Beværetning af baade Mad og Drikke fulgte paa. Festsenerne Demmermure spillede paa Piano, ligesom Vassa og Mrs. Sagoes, og Tomterne Hanten, Jacobson og Raknes sang og saaledes forhaiede den glade Stemning. Hjertelig Tak til alle og enhver som ogsaa paa denne Raade vilde bevise os deres Betoville for os i Gerningen vi her er satte til at forestaa. Lad os alle littlig bede Gud om at lagge sin Velvillighed til Arbejdet, saa vil det blive end mere Glæde for os alle!

D. S.

For en Tid siden kom der Vækkelse om at Lalla Sagoes havde faaet første Præmie for Teaning i Skolen ved Udstillingen i Kitap County.

Parceland, Wash.

Beistværens Hallinglag holdt et særdeles vellykket Stævne her den 18de November. Cantrent 35 stante Paallinger, Mand og Kvinder, mødte frem. Pastor S. E. Paalson fungerede som Formand. Middag indtoges i Akademiet's Spisestue som var smykket for Anledningen sammen med Lærere og Elever. Eftermiddag samledes man atter i Auditoriet, som var stillet til Gæsternes Disposition. Velkomsthale holdtes af Prof. Song og bevaeredes af Pastor Paalson. Pastor Skattebøl holdt derpaa en meget interessant Tale og gav til bedste en Mangde "Risur" paa Hallingmaal. Akademiet's Musikorps spillede "Na, vi elsker," "Sønner af Norge det ældgamle Rige" med mere. Derpaa fulgte en Række korte Taler baade paa Hallingmaal og Rigsmaal.

Den 19de Nov. blev Floyd Sæther viet til Caroline Molden. Brudgommen er en af Akademiet's Graduerter og Bruden har i flere Aar boet her paa Parceland, hvor hun er særdeles vel og fordelagtig kendt. Efter Birkens, som fandt Sted i Kirken, samledes man i Kirkens Underetage, hvor Bord stod dækket til henved 250 Gæster. Under Maaltidet holdtes flere Taler til Gæde for Brudeparret. Til de mange Quiser, som der udtaltes, vil ogsaa Herald saa føle sig, nemlig at Guds Rige Velvillighed maa følge de sjære Benner gennem Livet. De Røggiste skal bosætte sig i Port Townsend, hvor Brudgommen i mange Aar har havt sit hjem.

Alfred J. Smith, en af Akademiet's Graduerter, nu bosat i Kennewick, som var her i Anledning af Bryllupet betænkte Akademiet med en Ga-

ve paa \$50 til Gymnastiklokalet. Mange Tak.

Bed **Luceums** Underholdning sidste Lørdag Aften havde vi den Honoraristelle at lade til et Foredrag af Past. C. N. Ordal om Afsløddet. Det holdtes paa Norsk og var lærerigt og interessant fra først til sidst. Den øvrige Del af Programmet var ogsaa meget vel udført baade hvad Musikken og de literære Stykker angik.

Det er hensigten at saa istand lignende Underholdninger gennem hele Skoleaaret.

Skolen har nu 125 Elever, og mange flere ventes.

En overmaade livlig kaffet ball game fandt Sted en Uge siden mellem Tacoma J. W. C. A. Team og Akademiet's. Akademiet's Spillere vandt med Glæde efter en nok saa haardnakket Kamp.

Man har alt begyndt at tænke paa den næste Gjenforeningsfest, som skal afholdes den 21de og 22de Februar 1914. Det er Meningen at gøre denne til den største og bedste i Skolens Historie. En Aftenen, den 21. vil der blive spillet Kaffet Ball mellem nuværende og forhenværende Elever af Akademiet. Derpaa følger Kontoret i den gamle Spisestue. Den næste Dag, der er Søndag, blir der Gudstjeneste i Kirken, hvortil alle Gæster indbydes og om Eftermiddagen klokken halv tre holdes den store aarlige Koncert, hvori alle musikalske Kriester ved Skolen tager Del.

Lørdag Aften denne Uge vil der i Kirkens Basement blive et Udvalg af en Del Sager forarbejdede ved Menighedskolens Børn. Kaffe, Sager og andre Forfriskninger vil ogsaa serveres. Alle er velkomne.

Mrs. Axel Larsen og Mrs. Sæther fra Silvertown, Ore., besøgte nylig Parceland i Anledning af Bryllupet. De besøgte ogsaa Akademiet, hvor Mrs. Larsen for 11 Aar siden var Elev. Hendes Egenavn var Sophie Skjerve. Som mærkede adskillige Forandringer, blandt andre Ting det nye Gymnastiklokal, og Ladies Dormitory.

"Nordmændene i Amerika," anden Del, ved Martin Alvestad, ligger foran os. Det er en Bog paa 1,004 Sider i stort Format. Over Side indeholder igjennem 60 Navne og Adresser samt andre Oplysninger, saasom Bedkommendes Røstet, Beskæftigelse med mere. Bogen indeholder ogsaa omkring 60,000 Navne.

At det har frævet utvættelig Hånd og ihærdigt Arbejde at samle alle disse Oplysninger siger sig selv, og saa er vel de, som vilde have den nødvendige Taalmodighed og Udholdenhed til at udføre dette møjsfulde og mere eller mindre utafnemmelige Arbejde. Men disse Egenskaber besidder Forfatteren i høj Grad og derfor har han ogsaa til trods for mange Vanskeligheder og Skuffelser, som vilde betaget en anden Mødel, bragt dette monumentale Værk til en heldig Afslutning. "Nordmændene i Amerika" er en Bog, som vil læses med Interesse hvorvovest i Nordvest og borte og her. Den vil uden tvivl gjøre meget til at bibringe vort norske Indflytterfolk og deres Efterkommere den Kjærlige af Selvspekt, de saa høilig trænger.

R. J. S.

Samtalemøde.

Som tilligt holdtes Samtalemøde i Parceland den 24. og 25. November, ialt fem Sessjoner. Tilgrund for Forhandlingerne lagdes Saker om Omvendelsen og Udvalget. Disse vil komme i Herald næste Uge.

At udenfor Parceland boende mødte Pastorerne C. J. Ordal og C. Sagoes, begge fra Tacoma. Det var lærerige og interessante Røder. Røderne var godt besøgte af Parcelands Folk.

Bellingham, Wash.

Det er nu længe siden at vi indsendte Nyheder fra dette Strøg. En Del af det vi nu kommer til at meddele bliver vel gamle, men vi træster os med, at det er bedre sent end aldrig.

Missionsfeiter har her været holdt i alle Menigheder tilhørende dette Kald i Høst. Søndag den 17. Sept. holdt Pastor Ordal Missionsprædiken i Zion's Menighed paa Formiddag. Offer til Missionen blev optaget, som efter Afdrag til Reisesagsternerne beløb sig til \$27.70, og samme Dags Eftermiddag i Jannuets Menighed ved Custer. Og saa her optoges Offer til Indremissionen. Der indkom \$23.30. Samme Dags Eftermiddag prædicatede Menighedens Prest i Vor Frelser's Menighed i Bellingham; ogsaa der optoges Offer til Indremissionen. Offeret beløb sig til \$29.40. Tilsammen \$80.40.

Paa Menighedens Møde i Jannuets Menighed blev Majoritet'sindstillingen fra Synodemødet i Minneapolis i Sommer tilstent med en Stemme. Paa Mødet i Zion's Menighed blev den enstemmig tilstent.

I Vor Frelser's Menighed skal den behandles næste Uge.

Zion's Menighed har mistet et Par Medlemmer i den senere Tid, idet Lars Larson med Familie og ligesledes S. Skogsmark har begge flyttet til Lawrence. De kommer saaledes til at tilhøre Pastor Skonhøvd's Menighed dersteds.

Zion's Menigheds Kvindeforening arbejder ihærdigt for at hjælpe til at affasse Menighedens Gjæld ihøst. Torsdagsaften den 13. November holdt den sin aarlige Katekist Supper. Indtægterne ved denne beløb sig til \$59.35, hvilket vi maa sige var særdeles godt. Fredags Aften den 12. December agter den at holde en Bazar. Da den har en hel Del af færdigvævede Sager at byde tilsalgs haaber vi, at ret mange møder frem og hjælpe den af med Sagerne. Glen derfor ikke Tiden, den 12. December kl. 8 Aften. Forfriskninger serveres.

Vor Frelser's Menigheds Kvindeforening holdt sin halvvaarlige Fæst og Bazar allerede den 7. November. Den var særdeles heldig i alle Maader. Nettoudbyttet af denne beløb sig til \$100. Ogsaa her er Kvindeforeningen behjælpelig med at affasse Menighedens Gjæld. Som bekendt bygget Menigheden en Kirke sidste Sommer — en Kirke der er en Fryd for Menigheden.

Torsdags Aften den 31. Oktober havde Ungdomsforeningen en "Vasket Social." Menighedens Prest holdt en vækkende Tale i Anledning af Dagen. Udbyttet af denne Fæst blev ogsaa overdraget til Menigheden. Naar alle Kræfter saaledes forenes kan de bære en nok saa stor Byrde. Men det glædeligste af alt er, naar ren da ogsaa kan erfare, at man saaledes arbejder fordi man har Gud kjær, saa at det ikke er bare med Munden man svinger Guds Ord det er vort Arbejds, det skal vor Afloms være; Gud give os i vor Gæd den Ros, vi holdt det høit i Gæde, men af gønstige Hjerte.

Sidstleden Søndag Eftermiddag stødtes Mrs. Anna Olson, født Grimstad, under stor Deltagelse, til Svise paa Bay View Granlund. Sørge-gudstjeneste holdtes i Vor Frelser's Kirke af hvilken Mrs. O. var Medlem. Mrs. Olson var født i Norge den 1. Jan. 1858. I 1884 kom hun sammen med Familien til Amerika og boede nær Badene, Wynn. Rogle saa Aar efter deres Ankomst hid bød hendes Mand, hvis Navn var Paulson. I 1891 indgif hun Ekte-skab med Ole Olson, der overleber hende. For ca. 4 Aar siden kom hun

med Familien til Bellingham, hvor hun boede indtil sin Død Onsdag Morgen den 12. November. Foruden sin Mand efterlader hun en Søn Peter ved første Vgteskab og 4 Døtre ved andet Vgteskab, som alle begrader Løbet af en trosfast Hustru og en fætt og søm Moder. Men til deres Trøst har vi det sikre Haab, at hun både en helig Død; thi hun døde som hun levede i Troen paa sin Frelser, Jesus Kristus. Til ham og hans Ord sanget hun sig fast med barnlig Tillid helt til det sidste. Gud trøste da de Sorgende med det glade Haab om Hjertens i Guds Rige.

Mrs. Sæther fra Seattle har været i Besøg hos Venner i Bellingham en Uges Tid.

Til Musikkomiteen for Puget Sound Choral Union.

Vi vil atter bede Musikkomiteen for Puget Sound Choral Union om at lade Programmet for den næste Sangerfest trække i Herald snarest mulig. Skal Sangerforebundet opnaa det som den har sat som sit Maal ved disse Fester og Sangerstævner da er det absolut uundvendig at de forskjellige Sør faar Tid til at indøve de forskjellige Sange som skal synges. Jeg vil derfor atter bede Komiteen om at efterkomme denne Opfordring snarest mulig. Ligeledes bedes, om der er en Menighed eller Sør der har tænkt paa at indbyde til den næste Sangerfest, at de indsender Indbydelsen til Underknevede snarest mulig.

Geo. D. Lane, Forbundets Formand.

Indkommet til Parkland Barnehjem.

- Bed S. B. Quilvedt fra Post. O. J. D. Preus \$1, Post. R. Ør \$5. Bed Post. R. F. Xavier fra Co. Bend Bindebetaling \$10, Mrs. R. F. Xavier \$1. Bed Post. Olof Eger fra Utrift Stensland \$5. Ruston Sunday School, Tacoma \$10.00. Mrs. John Braaten \$5. Mrs. E. E. Haberg \$1.50, Mrs. Street \$1. Bed T. W. Galle, Konfirmationsoffer, Spokane \$18.25. Prof. Ohlson \$1.10. Mrs. John Nelson, Mrs. Charles Svends og Mrs. Ellefson, en Del Klæder. Mrs. C. Hagland, en Del Høler. Mrs. Truedson, 13 qts. Sølvetel. Children's Home Society, Tacoma, 7 Kvitter og en Del Konfirmationsklæder. The Women's Path, Club, Tacoma,

30 Par Strømper, 5 Par Søs og en Del andre Klæder.

- John Stensme, 3 Sække Vebier. O. Garstad, en Del Vatter. Mrs. Anton Anderson, 4 Høler og en Del andre Klæder. Mrs. Ole Kobleth, 5 Par Strømper og en Del andre Klæder. Mrs. E. E. Haberg, en Sæk Poteter, en Do. Kool og to Do. Perer. Mrs. Hølland, en "Coat" og en "Sweater." Elling R. Olsen endel Klæder. Mrs. O. Wit og Mrs. Ole Johnsen, en Del Klæder. Keeble Work Guild of America (Tacoma branch) 300 Stykker Klæder. Children's Home Society, Tacoma, 7 Kvitter og en Del Underbøl. Mrs. V. D. Shubb, en Palle Klæder.

D. S. Haberg.

Kvittering.

- Stanwood, Wash., 21. Nov. 1913. Indkommet til Indremissionen for "Pacific Distrikt": Bed Post. S. E. Backson, Offer fra Høns Menighed i Silvana, \$31.55; Offer fra Jorden Menighed, \$8.25; fra Ole Kobleth, \$1.00. Bed Post. R. F. Xavier \$9.21. Bed Post. Haveneros \$1. Bed Post. H. C. Thorpe fra North Bend Menighed \$15. Bed E. G. Kellum fra Høns Menighed Warfield, Ore., Thorps \$15. Total \$81.04. W. V. Vesnes, Maskerer.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price. This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony. The course in piano includes: 1. Primary Grade. 2. Intermediate Grade. 3. Advanced Grade. 4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class. This course is under the supervision of Miss Theodora Alfsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music. Miss Alfsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils. The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and

amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year. The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour. The class in singing will furnish material for the choruses. Instruction in Band, Orchestra and Choruses work is FREE. PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 15 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKT'S PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland Wash. Baalson, H. E., Silvana, Wash. Bergesen, B. E., 1221 W. 56th St., Holliskan, I., Box 175, Rockford, Wash. atle, Wash. Ielgum, E. S., 323 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356. Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C. Borup, P., Cor. A & Pratt St., Kureha, Brevig, T. L., Teller, Alaska. Brøvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2, Box 30. Christensen, M. A., Stanwood, Wash. Eger, Rev. O., 4025 Wallingford Ave., Seattle. Phone North 2822. Pasmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho. Foss, L. C., 1019 Franklin Ave., Seattle, Wash. Groenbergs, Past. O., 27 Collingwood St., San Francisco, Cal. Hagnes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash. Harstad, B., Parkland Wash. Phone 7354-J-2. Helleson, O. C., 819 No. 2nd St., Na Yakima, Wash. Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore. Høng, N. J., Prof., Parkland, Wash. Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal. Lane, Geo. O., 1404 Iron St., Bellingham, Wash. Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash. Neate, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon. Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash. Ordal, O. J., 312 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270. Ottosen, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon. Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal. Preus, Past. H. A., So. 210 Chandler St. (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash. Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal. Rasmussen, L., Burlington, Wash. Sandmel, A., 1218 16th Ave., Spokane, Wash. Stenrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal. Skonhøvd, M., Box 14, Lawrence, Wa. Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash. Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash. Thorpe, R. O., Marshfield, Ore. Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash. Xavier, N. P., Parkland, Wash. White, A. O., Silverton, Oregon. Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash. Loknes, Andrew L., Kasserer for indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash. Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champlin St. Bellingham, Wa.

The Stephen Home. Naar Du kommer til Portland, Ore. tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Rand.) Venz, billige Brevbrev for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Bloek fra Hawthorne.

Lutherak Bekendelse, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt uddelt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

DO IT RIGHT That is the only way, the best way to do anything. PRINTING UP-TO-DATE Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us. D. W. COOPER Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear FASHION CRAFT CLOTHES Fit, Workmanship and Materials Guaranteed Tailors to Men and Women FASHION CRAFT TAILORS H. O. Haugen, Pres. 708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN GRADUATE OPTICIAN 906 C Street Eyes Examined 23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504 Dr. Torland Uddannet ved Kræalis Universitet 201-2-3-4 Bittel Bldg. (N. W. Cor. 2nd & Pike) SEATTLE Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8 Privat Telephone Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem. 45 Whitehall St., New York. Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibalinien's Agenter. Men Dampskibalinien's Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Tacoma's eneste norske Klædeforretning anbefaler vort store Udvalg af skræddersyede

Herreklæder,
Overfrakker og
Regnfrakker

Bare tre Priser: \$15, \$20, \$25
Avlæg os et Besøg og se de gode Klæder vi sælger til denne Pris.

Drummers' Sample Suit House

I. A. Jetland, Bestyrer

1340 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392-A 2392
1120 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTILSEN

Successor to

Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.

219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.

Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Phone Main 7843-R3

Stet dem som avetterer i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procenta aarlig Rente
lægger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Berglund Bros.

Kaffehus

Bevante Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Ekandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745 A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvie

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes uafgiftig

M. 7314 1103 Tacoma Ave

Opdag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse
Einier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas

PARKLAND MERCANTILE COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
Efterskole tidlige Aftale

Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i

Oren, Næse, Hals og Bryet.

Kontortid Kl. 1-5 e. m.

Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa

Kl. 7-8 e. m.

Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1301-5 Fidelity Bldg.

Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.

Evenings 7:30 to 8:30

Sundays 10 to 11 A. M.

Phone Main 400

Residence 924 No. 1 St. Main Gen

House calls made preferably out-

side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5196

Tacoma, Wash.

(Forts. fra Side 3.)

To andre Kirkekonfæderationer — Anglikanerkonfæderationen og Konferencen — oprettede ogsaa egne Skoler, dog væsentlig med det MaaL for Pæd., at uddanne unge Mænd for Prestegjerningen.

Juden Konferencen var der dog dem som paastod, at Kirken saa skulde sørge for Uddannelsen af de Mænd og Kvinder, som vilde arbejde som Prester, Missionærer, Diaconer og Lærere; „den hadde ingen Ret til at undervise i andet end Guds Ord“, blev der sagt.

Men de Mænd, som med en Gang heitte rent Aag, og tog med Inderlighed for den Sag, at bygge en Højskole paa lutherisk kristelig Grund, var de Theologer, som kom herover i 50-Tallet, skiftet den norske Synode og bygget Decorah Luther College.

Om Formaalet med Opførelsen af denne Værkønstalt udtalte Synodens daværende Formand, D. A. Preus, ved Indvielsesfesten den 14de Oktober 1865 blandt andet disse Ord:

„Kirkens MaaL er først og fremst at opdrage Kirkelærere, men tillige saavidt Munk og Widder gæves, at hjælpe Menighedernes Ungdom til en grundig og hjertelig Tilværelse af den evangeliske Sandhed og til andre boglige Skundskaber, hvorefter dens kristelige Udførelse kan løstes istand til at affætte de fleste og bedste Fruiter. Med afsigt for at gøre og Aflyst for overfladisk Skundskab og Skandale, al Nogen efter Noks og Væres for Kæmpelsen, skal Arbejdet i voert College være rettet paa Hjertets Dannelse for Guds Aage med Sjæleens Salighed og Guds Væres for Pæd.“

Bed samme Anledning udtalte Dr. Wilhelm Aoren, at „Den norske Synode hadde fra Brødrerne i St. Louis laaet en værdig Betskjælle i at træde den herkende Tilstand med dens fordelingsfulde Overfladiskhed og den moderne Videnskabs hovmodige Hæder, der herker i de aller fleste Skoler.“

Da da St. Olaf College 10. Novbr. 1865 indvielt ved Pastor Munk, udtalte han, henvendt til Væres og Elver disse Ord: „Vad ikke Verdens Væres og Væres Ederes MaaL; men se til, at I kan behage den Gud, som har kaldt Eder til at være sine Væres og Himmeriges Væres. Stræve efter at gøre dem, som Verden har betradt Eder til en laad Gudfragt og til grundige Skundskaber, saa at de, som her opdrages, maatte de Gænge til at være haade sig selv og andre til Rette. Sjæ al Gumbag og alt som kan er „hønt.“ Det er Djevlen; thi det er Vægn. Og I, Gæder, lad

det være Ederes store MaaL, saa meget som mulig at doctiggæve Eder til at tjene Gud og Ederes Medmennesker i den Stilling, hvori Gud maatte sette Eder.“

Vi ser saaledes, at voere forskellige Opbyggelsesmaader har haft forskjelligt Syn paa denne Sag, og som før nævnt, sig er Stillingen inden voert lutherisk Kirkefolk den Dag idag.

Alle er enige i, at der trænges theologiske Seminarier, og de fleste vil ogsaa medgaa, at der trænges Skoler for at uddanne Væres for den kristelige Pædagogik, forsaavidt som der kan være noget Brug for det Slags Folk; men det er ogsaa saa langt som en Del af dem vil gaa. „At gøre noget mere, er at trænge sig ind paa Statens Omraade,“ bliver der sagt.

Andre derimod har det samme Syn paa Sagen som disse, der bygget voere kristelige Colleges. De haaber, at Kirken har haade Ret og Pligt til at sørge for sine egne Opdragelse og Undervisning, og de paastaar, at det er Syn at støtte gudløse Skoler ved at lade dem overtage Statens Opdragelse.

Om dette er det saa Striden dreier sig.

Rogen boldsom Aamp er det just ikke, det er snarere ofte rent ubegribelig stille. Der er Aamp med afværende Sæler og Kæder; men her er to Væres, den ene med Jæstraadet: „Aaar ved, laar ved for Jøde!“ Og den anden med Aaget paa halv Aang, beständig paa Aag. I den Grad er det Tilfældet, at Kirkefolkene Aender aldrig regner Protestanterne som sine Modstandere.

Det er sin Antallikerne de fruiter, og det er mellem disse to Væres, at der kæmpes en Aamp, som med rette kan være dette Raad.

(Forts.)

Alvorslig og nødvendig Advarsel angaaende ugudelige Bøger, Blade, Billeder, osv.

Der gives neppe noget Raad, som kan bringe Verden større Rette, men heller ikke neppe noget, som kan bringe Verden en større, uoprettelig Skade, end det Raad, som en Bogtruffer, Forlægger og Boghandler har. En Boghandler osv. har, hvad som en Akerist kan nøgte, det høie, hellige Raad at anvende sin Videnskab, sin Auktions, sin Forretningsdoctiggæve, sin Kapital, sin Indsigelse osv. til, at det laade, det gode og Høie kan fremmes i Kæmpelsen, saavidt dette kan ske ved Væres. Hvad gjør han derfor, naar han lader sig benge til at udbrede og fremme Bildfarelsen og Væ-

ren, det onde, det flette, det sundige, det uskendige, det hæslige og alle? Han misbruger, han vanhelliger, han skænder derved sit ophævede Raad og paabyrder sig derved et frøgteligt Ansvar for Gud og sin Samvittighed. Endver Jørgiftelse og Jørgiftelse af Sjæle, som Jørgiftelsen har tilliget med det Skrift, som Bogtrufferen mangfoldiggjæver eller Boghandleren indiskret udbreder og ved Trufferens og Boghandlerens Forvildning spaaer, falder som en smitende Pyrede paa den ubibnavales Hoved.“

Om denne Sag skriver den fromme Kristian Scriber i sin berømte „Sjælestat“ (1. Side 71 og 75) følgende:

„Derfor kommer den Jørgiftelse, som ugudelige Bøger, Billeder, Biser og Tige affæddomme, og som er saa meget skadeligere, naar den skæder sig under megen Kunst, Doctiggæve, lindrige Opfindelser og Fortællinger, noget, som Verden utillidnings efter Satans Tilfæddelse med stor Aag lægger sig efter. Luther sagde paa sin Tid: „Ungdommen lærer nu ikke at stride imod den fjædelige Vist og Kæftelse; det er kommet saa vidt, at der laagoddom ligen Staan mere er til; men Verden er fuld af Jæbler og Biser om Været og Hæret, som om disse Gjerninger være nok saa gode.“ Hvad vilde han vel sige, om han st le alle vor Tids Bedeværgeligheder? Paa hans Tid vare de Opfindelser og Skrifter, som kunde give Jørgiftelse, endnu fæddede og enfoldige; nu derimod blive de uarbejdede med stor Kunst og Kunst, saa at de modtages med mere Velbehag. Denne sidste Tid har opfundet den Kunst at jørgifte Bøger og Væres saa sterkt, at Væresen ved at aabne og glemmeløse dem kan paadrage sig Dæden; dette er ikke nok; men langt værre er det dog, at den fulder kan mange Bøger og Skrifter med Sundens Gist og derved egger og tilfønder Ungdommen til Ugudelighed og bringer deres Sjæle i den største Jæte.

„Omendkjænt nu Tingen er bleven saa laare almindelig, saa ved jeg dog næsten ikke, om der gives nogen edsonnere Syn, eller om mange Syn der kunne lættes ved Siden af den at forsætte en Jørgiftelig og ugudelig Bog, en utærlig Hore eller Drillevisse eller istandbringe en lidetlig Afbildning, efterdi dette Slags Jørgiftelse ikke alene bliver saa vidt udbredt, men ogsaa varer ligesaa længe, som et eneste Exemplar af Skriftet eller Billedet er tilbage. Efter hvad Luther beretter, antog den hellige Augustinus, at Hæddopinen for den store Hættelæris, der ugtede Kristi Guddom, beständig tillægger, saa længe som denne Bildfarelse

nedværet og udbredes. Det samme kan man sige om de ugudelige Jørgiftelse. De vilde ikke blot Jørgiftelse og hjælp til at udbrede Djevleens Rige, saalænge de leve, men ogsaa efter sin Dæd; saa ofte nu et Jæffers Hjerte bliver Jørgiftet og Jørgiftet ved deres Skrift, saa ofte kan man ogsaa sige, at den retfærdige og hellige Guds Væres paa og opværes og Jørgiftes over dem. Og naar Jæfferen raader de over dem, som en Gang Jørgiftet Ungdommen (Mat. 17. 6.), hvad kan da ikke den vente sig, som naaladeligen, ja endog efter sin Dæd Jørgiftet den! Sandelig, hvor andet og værdigt et saadant Kæmpelse end har været i Verden, saa var det ham dog bedre, at han i al sin Livstid havde vogtet Svin, eller at han aldrig var født. Jørgiftet er det Hoved, i hvis Været sig lidetlige Ting opfindes og Jæddes; Jørgiftet er den Haand, som bringer dem paa Papiret; Jørgiftet er den Væres, som for usjel Jørgiftes Skuld udbreder dem; Jørgiftede ere de Væres, som der vindes!

Til denne Klasse høre ogsaa de, der anfælle sig, som om de i et Skrift vilde søge at gjenrive og udrykke en eller anden ugudelig Bildfarelse og Sjælegift, medens de dog hemmelig have det vilde Jørgiftet at forplante den. De fremstille den vidtløftig og gjenagive omhyggelig alle de Grunde og Væres, som pleie at anføres til dens Jørgift, gjøre den meget sandynlig og tiltrækkende og tilføie tillidst et meget koldt og daarlige Gjenvar, saa at Væresen, som mener at have et Værguiddel, har faaet en Gist, hvorefter han bliver smittet, før han selv tror det. Dette Jørgiftede Haandværk har Djevleens Apostel Nilus Cæsar Vanus brugt forat udbrede og forplante Gudsfornektelsen i Frankrig, og det lader til, at andre og deriblandt saadanne, som halde sig til den evangeliske Kirkes udvortes Samfund, have lært det af ham. Standhed, naar man med naalidelige Sine betragter Kæmpens Væres og Gjerninger, saa man indres og Jørgiftes over, at Væresen udbredes og Ugudeligheden Jørgiftes med saa stor Sandhed og Væresdighed og under saa mange Væres og Jørgiftendringer. Det kan ret kaldes at paatage sig en Engels Skiftelse for dette bedre og med saa meget større Hæde at kunne vilde Djevleens Rølle! O I Jørgiftede Skriftbæret! hvor Jørgiftelig vil ikke den retfærdige Guds Dem blive, som skal komme over eder! Et Hævede er neppe nok for eder; dog, I vilde naturligvis blive godt behandlet der fremfor alle andre for den træe Tjeneste, I have vist Satan.“

W. Fr. Wiese.